

ISKRE

LIST OŠ FRA DIDAKA BUNTIĆA ČITLUK

ČITLUK, svibanj 2006.godine

**ISKRE- LIST OŠ FRA
DIDAKA BUNTIĆA
ČITLUK**

OPET U VAŠIM RUKAMA

Dragi učenici!

Evo nas opet u novom broju našega školskog lista ISKRE.

U ovom broju saznat ćete vijesti iz našega grada, iz škole, iz glazbe, itd. pročitat ćete zanimljive literarne radove marljivih učenika, vjerojatno budućih pjesnika ili pisaca. Zajedno ćemo proslaviti još jedan rođendan naše škole, pokloniti joj čestitke i vesele pjesmice.

Nasmijat ćete se do suza uz dobre viceve, uz šašave (ali svakodnevnne) učeničke bisere. Ali što je najbolje, približio se KRAJ i ove školske godine! No, ne smijemo na to misliti, jer bi mogli zaboraviti na neke važne stvari, kao, na primjer, učenje. Osim toga, imamo još dosta posla napraviti, umjesto jedinice dobiti mnogo petica, itd.

A sada prevrnite stranicu, pa opet prevrnite, pa opet, ... pročitajte cijeli list. Neka u vas uđe svaka riječ koju je napisala dječja ruka, pa možda i vi dobijete inspiraciju za vlastita ostvarenja.

Lijepo proslavite rođendan naše škole, provedelite se na Dan općine, super se provedite na ljetnim praznicima i opet ćemo se susresti na jesen, kada počne nova školska godina.

To vam žele literarna sekcija sa nast. Zdenkom Korać!

MILA MILETIĆ VIII. b

PODATCI KOJI SU NAJVAŽNIJI ZA VAS:

- **NAZIV LISTA: ISKRE**
- **NAMIJENJEN: MLADIMA OD 1.-8. RAZREDA OŠ**
- **UREĐIVAČKI ODBOR:**
- **GLAVNI UREDNIK: TINA KORAC', predsjednica Vijeća učenika**
- **VODITELJICE SEKCIJE: NAST. ZDENKA KORAC' (od 5.-8.r) i SILVIJA BARBARIĆ (od 1.-4.r)**
- **RAVNATELJ: MARIN KAPULAR**
- **PEDAGOGINJA: IVANKA PRIMORAC**
- **UČITELJICE RAZREDNE NASTAVE I UČITELJI HRVATSKOG JEZIKA**

O POVIJESTI NAŠE ŠKOLE

Naša čitlučka škola nosi naziv po jednom od najvećih dobrotvora i velikana- po fra Didaku Buntiću.

Osnovna škola fra Didaka Buntića ima raznoliku povijest- povijest kojom se ponosimo. Priča počinje ovako:

Prva osnovna škola u Hercegovini otvorena je u Mostaru, 1852.god., uz franjevačku rezidenciju u Vukodolu- predgrađu Mostara.

Gradnići se spominju 1599.god., kao duhovno središte župe Brotnjo. Pučka škola u Gradničima počela je s radom 1861.god.

Župa Čitluk je osnovana 1918.god. odcjepljenjem od matične župe Gradnići. Prvi župnik u župi Čitluk bio je fra Paško Martinac. U to su vrijeme postavljeni temelji buduće župne crkve, koja ustvari, na mjestu gdje je trebala biti, nikad nije sagrađena. U kući, koju je sagradio dotični fra Paško pomoću novca darovanog od fra Bone Andačića iz SAD-a, osnovana je škola, dok nije prodana općini 1963.god. zajedno sa zemljom oko nje. Nova crkva je sagrađena 1964.god. Škola u Čitluku počela je s radom 1903.god. Radila je bez prekida i prije Prvog svjetskog rata, između dva rata i za vrijeme Drugog svjetskog rata, kao i ostale škole u Brotnju.

Šesto-razredna osnovna škola otvorena je 1949./1950.god., a 1952./1953.g. s radom je otpočela Niža realna gimnazija.

Osmo-razredna osnovna škola u Čitluku počinje s radom 1958./1959.g. Od tog razdoblja se imenovalo mnogo ravnatelja.

Na čelo naše Osnovne škole fra Didaka Buntića, 31.5.1994.g., izabran je za ravnatelja prof. pedagogije i psihologije Marin Kapular, zamijenivši dotadašnjeg ravnatelja Milu Pavlovića. U sklopu centralne škole fra Didaka Buntića Čitluk djeluju i područne škole: Gradnići, Krehin Gradac, Biletić polje, Dobro Selo, Vionica i Služanj.

Dan naše škole obilježavamo nakon blagdana Duhova, a ove godine taj dan je 5.6.2006.god.

Iz povijesti naše škole saznajemo mnogo, ali ne sve!

Svaka sitnica života naše škole ne bi stala ni u cijelu knjigu!

Zato, zajedno otkrivajmo njezine tajne kad god uđemo preko njezinih vrata i budimo ponosni što idemo u školu kao što je OSNOVNA ŠKOLA FRA DIDAKA BUNTIĆA!

TINA KORAĆ VIII. b

VAŠI PROBLEMI

Ako imaš neki problem, a nemaš se kome povjeriti i ne znaš kako ga riješiti ili ti je potreban savjet, mi ćemo ti pomoći!

Svoj problem reci predstavniku svog razreda (ne moraš u javnosti), a mi ćemo ga predstaviti Vijeću učenika i pokušati ga riješiti.

Ne sramite se jer svatko ima problema, a te probleme valja riješiti!

Potrudit ćemo se da ti dadnemo što bolji savjet!

DRAGI NAŠI ŠKOLARCI!

Na vama je sada da objasnite svoj problem što bolje možete,

A na nama je da ga što uspješnije riješimo!

POVJERITE NAM SE!!!!!!!!!!!!!!

ANDELA PRIMORAC

VIJESTI

SKUPLJANJE NOVČANE POMOĆI ZA OBITELJ BEVANDA

Naša škola se uključila u humanitarnu akciju.

Naime, četvero maloljetne djece ostalo je bez oba roditelja na Novu Godinu zbog teške prometne nesreće. Naš mali prilog za njih znači mnogo. POMOZIMO SVI!

OBNAVLJANJE FONDA I PREUREĐENJE ŠKOLSKE KNJIŽNICE

Pokrenuta je akcija obnavljanja školske knjižnice. Najveći problem knjižnice je u nama. Mnoga djeca šaraju i paraju listove knjiga, te ne vraćaju knjige redovno, zbog čega je donesena odluka da učenici koji redovno ne vraćaju knjige ostaju bez uvjerenja na kraju godine ukoliko to ne učine. U akciji kupnje knjiga uključio se malen broj odjela. Osmi razredi ništa nisu dali, pa je odlučeno da se kupe kompleti knjiga samo za one razrede koji su dali novac. Molimo vas da se svi uključite u ovu akciju, jer knjige ostaju vašoj braći i sestrama!

MIRJANA SIVRIĆ

USKRSNI KONCERT

U ponedjeljak, 17.4.2006.godine, održan je uskrсни koncert na kojem su sudjelovali: FRAMA i STUDENTSKI ZBOR iz Čitluka, grupa BIOS iz Mostara, te grupa iz Međugorja, bez kojih tjedan mladih ne može. Mnoštvo ljudi je prisustvovalo ovom sjajnom koncertu i nadamo se da će ih ubuduće biti još!

AKCIJA «HERCEGOVINA POSAVINI»

Svi Hercegovci sudjeluju u akciji «HERCEGOVINA POSAVINI». Mons. Vinko Puljić je blagoslovio dva kamiona cigle u Čerinu, koji su trebali ići za Posavinu. Svi koji se nisu odazvali akciji, mogu još to učiniti pozivom na broj: 092/850-850, te saslušati poruku do kraja ili poslati poruku s mobilnog telefona na broj: 063/888-50.

MARIJA PRIMORAC

NATJECANJE U LIVNU I U MOSTARU

Naša škola je sudjelovala na dva natjecanja. U Mostar je poslan sastavak Tine Korać na temu: **MATERINSKI JEZIK JE SVETINJA SVAKOGA NARODA**, ujedno i pobjednik naše OŠ fra Didaka Buntića, a recitatorica Nikolina Miletić je osvojila treće mjesto s recitacijom pjesme «GUNJ», te novčanu nagradu u iznosu 100 KM i pohvalnicu za sudjelovanje.

Na natjecanju glazbenih škola u Livnu nastupili su mladi glazbenici naše škole. Klaviristi su osvojili 2. mjesto, flautisti pohvalnicu, a zbor se posebno iskazao i osvojio odlično 2. mjesto. **ČESTITAMO!!!!**

SUSRET MLADIH U PULI

Mladi naše župe išli su na susret mladih u Pulu. Sudeći prema njihovim opisima, sjajno su se proveli. Za susret su se pripremali na redovitim sastancima pod vodstvom našeg župnika fra Mike, koji je organizirao sigurno putovanje. Program duhovne glazbe i misa bili su sjajni! Zahvaljujemo svim mladima koji su pridonijeli što ljepšem i ugodnijem druženju!

TINA KORAĆ

ŠALE

Što postane nogometaš kad više ne vidi dobro?

-Nogometni sudac!

Zašto plavuša nosi kuhaču na tulum?

-Da se može umiješati u gužvu!

-Kao slavljениk, možeš birati Ivica. Pokraj koga bi najradije volio sjediti?

-Pokraj torte!

Učiteljica: Tko će reći riječ s najviše slova «O»?

Tomica: Nosorog.

Petra: Otorinolaringolog.

Ivica: Ja znam riječ s najviše «O»!

- GOOOOOOOOOOOOOOOOL!

-Tata, mogu li uzeti auto?

-A za što ti služe noge?!

-Lijeva za kvačilo, a desna za kočnicu i gas!

-Zašto je u rajnu samo 10% žena?

-Da ih je više, bio bi to pravi pakao!

-Perice, znaš li zašto je Karlo Veliki izumio školu?

-Zašto?!

-Jer je bio prestar da ide u nju!

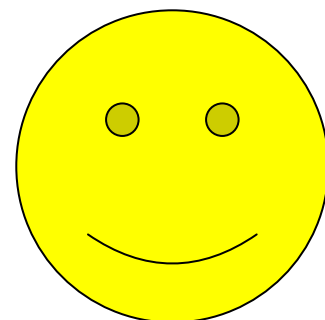
Pita plavuša plavušu dok ispunjava križaljku:

-Vrsta povrća, 5 slova?

-KUPUS.

-A ne može stat.

-E stavi veću glavicu!

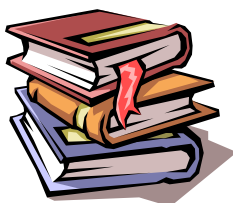
Šale prikupili novinari LITERARCA

KNJIGA MJESECA

SIJAČ SREĆE *BOŽIDAR PROSENJAK*

Sijač sreće, knjiga Božidara Prosenjaka, osvojila je najmlađe, mlađe i starije čitatelje. Prosenjakove priče, iako kratke, ukazuju na temeljne ljudske vrijednosti-vrijednosti ljubavi, prijateljstva, darivanja, razumijevanja, odgajanja za solidarnost i dijeljenje. Te priče svakom čovjeku izmame suze i pokazuju da dijete ne može živjeti bez roditeljske ljubavi. Kroz te priče Božidar Prosenjak dokazuje da je daleko važnije biti nego imati, a da je najvažnije živjeti za druge. Živeći za druge, živimo i puninu svoga života. Tek kad se postigne mudrost sisanja radosti i ljepote oko sebe i za druge, moći će se žeti sreća!

NIKOLINA MILETIĆ

DIVLJI KONJ *BOŽIDAR PROSENJAK*

Divlji konj je knjiga Božidara Prosenjaka napisana isključivo za djecu. Ova nam knjiga daje mudru i poučnu ideju. Glavni lik je Divlji konj, koji je nesiguran i ne zna što učiniti, kamo krenuti poslije odvajanja od majke. No to se promijeni kad upozna Gospodara koji ga vodi kroz život jednog konja. Knjiga je jako zanimljiva i govori o ljubavi, prijateljstvu i brizi jednih prema drugima. Pouka ovog romana je: *Ne budi tvrdoglav i uvijek slušaj i poštuji starije!*

MARTINA PRIMORAC

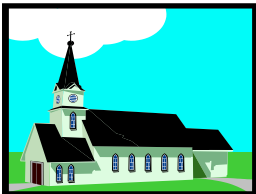
POVIJESNA OSOBA

FRA DIDAK BUNTIĆ

Fra Didak (Franjo) Buntić pripada krugu najistaknutijih hercegovačkih franjevaca. Rođen je 9. listopada 1871. godine u Paoči. Još kao malen dječak naučio je čitati i pisati, a školovao se na Širokom Brijegu i u Innsbrucku, gdje je završio studij filozofije i teologije. Nakon školovanja vraća se u Hercegovinu.

Vratio se u Široki Brijeg, a za širokobriješku franjevačku gimnaziju izborio je pravo da može upisivati i svjetovne đake, te je za nadarene učenike, koji su bili iz siromašnih obitelji, pribavljao stipendije za studij u inozemstvu. Za njegova djelovanja počela se graditi prekrasna crkva na Širokom Brijegu, u čiju je gradnju uloženo mnogo truda, a ponajviše s fra Didakove strane. On se borio da se ta crkva sagradi zbog potrebe vjernika i franjevaca, jer je ona prijašnja bila premala za sedam tisuća vjernika, koji su morali na otvorenom slušati sv. misu, bez obzira na vrijeme. Zbog tih razloga fra Didak Buntić se založio za gradnju nove, veće i prostranije crkve, te je i sam kotrljao i postavljao kamenje za vrijeme gradnje nove crkve, zajedno sa seljacima i radnicima. Fra Didak Buntić je veliku ulogu također imao u opismenjavanju naroda. Osnovao je tzv. Hercegovačke seljačke škole i poučavao sve koji su bili u tim školama, zato što je htio pomoći svom narodu, a pismenost je u to doba mnogo značila. Ipak, njegov najznačajniji, gotovo nemogući podvig, je bio kada je u danima teške i velike gladi potkraj I. svjetskog rata organizirao da se čak sedamnaest tisuća hercegovačke djece smjesti u obitelji u Slavoniji, Srijemu i Bačkoj, gdje su ih mali ljudi, velika srca, primili. Umro je 3. veljače 1922. godine u pedeset prvoj godini života od srčanog udara. Tog dana velika je žalost potresla cijelu Hercegovinu. O djelima, životu i plemenitosti, te nadasve o tome koliko je fra Didak Buntić ljubio i volio svoj narod, napisana su mnoga književna djela. Ti književnici su nam u svojim djelima još više dočarali fra Didaka, njegovu osobnost, dobrotu i njegovu ogromnu ljubav prema svom narodu. Taj hrvatski crkveni velikan i dobrotvor-fra Didak Buntić je cijeli svoj život posvetio dobrobiti svog hercegovačkog naroda!

DRAGANA GAKIĆ

PRVA NAGRADA NA NATJECANJU NAJBOLJEG RADA O FRA DIDAKU

PRIČA O BOŽI I ANĐI

Tisuću devetsto sedamnaesta je. U maloj kamenoj kućici na ognjištu pucketa vatra. Pokraj nje na slami spavaju bratac i sestrice, Bože i Anđa. Njihova majka sjedi za stolom, tužna i zamišljena, čeka oca da se vrati. On je otišao potražiti kruha za gladnu dječicu. Odjednom zaškripe vrata i uđe otac praznih ruku. Nije ništa našao jer je glad harala posvud i bijaše vrijeme Prvog svjetskog rata. A oni najugroženiji bili su djeca. Bože i Anđa su bili jako maleni i nisu shvaćali vrijeme u kojem se nalaze. Bože se po cijele dane igrao sa svojom lopticom koju mu je tata napravio od starih krpa. A Anđa, ona je imala samo lutkicu od slame koju joj je napravila baka koja je davno umrla. Na njihovom stolu nije bilo hrane svaki dan, ali sve što bi njihovi roditelji našli, davali su njima. Svake noći, Anđa i Bože su na tvrdim i hladnim slamnatim krevetima sanjali o velikim stolovima punim raznolike hrane, suvih smokava, oraha i medenjaka. Iako ništa od toga nisu mogli dobiti, bili su jako sretni i razigrani. Njihova majka ubrzo je umrla, a Bože i Anđa su ostali sami s ocem. Jednog dana Anđa je trčkarala po seoskom puteljku i naglo zastala. Pred njom je stajao stasit i krupan čovjek, blaga pogleda-fra Didak. Nasmiješio se, uzeo Anđu u naručje i pitao ju kako se zove. Sramežljivo mu je odgovorila i sagnula glavicu. Odveo ju je kući. Kada je vidio staru trošnu krovaricu u kojoj djeca žive, obećao im je pomoći. On bješe velik domoljub, a još veći bogoljub. Borio se za siromašne, a posebno za najmlađe-djecu. Obećanje Boži i Anđi je ispunio. Ubrzo, vlakovi spasa krenuli su u Slavoniju, a u njima Bože i Anđa. Bilo im se teško oprostiti od oca, ali imali su nade da će ga opet vidjeti. I otišli su u Slavoniju. Za oca više nisu čuli, ali živjeli su sretnim životom. Naravno, zahvaljujući fra Didaku.

Na onom mjestu, gdje bijaše mala krovarica danas je velika kuća sa prekrasnim vrtom. Ispred nje se igraju bratac i sestrice s raznim šarenim igračkama. Dječaćić u ruci drži autić i medvjedića, a djevojčica se igra lutkicom i kockicama. Oni nisu svjesni da se na tom istom mjestu igralo dvoje siromašaka koji nisu imali ni jednu igračku. Ali mi trebamo biti svjesni. Trebamo znati da su djeca u vrijeme fra Didaka živjela teže nego što možemo zamisliti, ali imali su nade. Imali su je mnogo više nego mi. Vjerovali su u spas i bolje dane. I njihova vjera bijaše nagrađena. Fra Didak- spasitelj sirotinje, taj veliki čovjek, spasio je djecu od sigurne smrti.

Moramo znati da je fra Didak dušom još među nama. Nek nam bude uzor, i uz njegovu pomoć svi zajedno izgrađujemo bolji i sretniji svijet i nikad ne zaboravimo Božu i Anđu!

NIKOLINA MILETIĆ

DRUGA NAGRADA NA NATJECANJU NAJBOLJEG RADA O FRA DIDAKU

KAKO SU ŽIVJELA DJECA U VRIJEME FRA DIDAKA BUNTIĆA, A KAKO ŽIVE DANAS?

Suša i rat. Kad se to dvoje spoji nastane mnogo toga, ali na žalost ničeg dobrog niti poželjnog. Nastane siromaštvo, bijeda, a najgore od toga je glad.

U vrijeme fra Didaka Buntića djeca su bila zadovoljna svojim životom i radom, bila su sretna što imaju sve što im treba, a nisu imali mnogo. Naprotiv. Imali su ne baš puno i zadovoljili se time. No, jedne godine u Hercegovinu koja je živjela od zemlje i stoke, došla je suša. Od svih vrsta elementarnih nepogoda za njih je suša bila najgora, jer bez kiše i vode znači-bez plodova od kojih žive. Od proljeća do jeseni ništa, dobili su samo žarko vruće ljeto i ljutu zimu. Poslije toga čovječanstvo je zatekao I. svjetski rat. Muškarci su išli na bojište boriti se, ali ne za svoju zemlju, već su otišli braniti granice Austro-ugarske države, jer smo bili pod njihovom vlašću. Svi mladi muškarci su išli boriti se, jer je mnogo, mnogo boraca palo na bojnom polju. Ostale su samo jadne žene, nejakna djeca i nemoćni starci. Siromašna zemlja, tvrda i ispucala, nije mogla nahraniti svoj narod. A i da je rahle zemlje bilo nije bilo koga za obrađivati je. Nije bilo hrane i djeca su bila neuhranjena i izgladnjela. Fra Didak Buntić je molio sve nadležne organe u Sarajevu da mu pomognu ali bezuspješno. Fra Didak nije mogao sjediti prekrivenih ruku i gledati kako hercegovačka djeca umiru, onako mlada, a čitav život bi trebao biti pred njima. Odbor za zaštitu obitelji i djece pomogli su da djecu iz Hercegovine vlakovima prevoze u Slavoniju. Tamo su ih maleni ljudi velika srca primili u svoje obitelji. Majkama se srce paralo kad su se morale odvajati od svoje djece, ali su znali da je to jedini način da ih spase od sigurne smrti. Djeca koja su došla u nove obitelji trebala su slušati svoje skrbnike i učiniti ono što im kažu, sve samo da ih nahrane. Kad je prošlo neko vrijeme fra Didak je spašenu djecu vraćao u Hercegovinu. U vrijeme fra Didaka Buntića djeca su bila zadovoljna kad bi imala kruha, vode, krov nad glavom i roditelje. Ona bi slušala roditelje sve što im kažu. Današnja djeca htjela bi sve što požele. Žele mobitel, kompjutor, vlastitu sobu, markiranu i skupu odjeću i obuću... nikad im nije dosta, nikad nisu zadovoljna. Uvijek su pred televizorom, računalom ili im je u ruci mobitel. Nekad nemaju vremena čak ni za svetu

misu. Ne slušaju svoje roditelje, nije im važno što govore. Roditelji ponekad govore: «Donesi mi ovo... uradi ono... » a njihov odgovor: «Ne ću, ne mogu, da mi se...». Neposlušna su i uvijek žele nešto novo umjesto da budu zahvalna na svemu što imaju.

Daj mi Bože čisto srce i zdrav razum da Ti u blagodatni današnjeg doba mogu zahvaljivati za sve što imam. Daj da se svaki dan sjetim djece iz Didakovog doba, patnje njihove i njihovih roditelja, da budem zahvalna što imam hranu, piće, odjeću i još mnogo stvari. Bože, hvala Ti za sve što imam!

DRAGANA GAKIĆ

POZNATA TV SERIJA

ONE THREE HILL

Omiljena serija koja se prestala prikazivati na TV-u, čije ćemo nove epizode ubrzo gledati zove se «THREE HILL».

Glavni likovi u toj seriji su: *Chad Michael Murrey*, koji glumi *Lucasa* i *Sophia Bush*, koja glumi *Brook*. Tema ove TV serije je ljubav i život teenagera. *Chad* predstavlja prezgodnog i slatkog dečka u kojeg se zaljubljuju dvije najbolje prijateljice. Tako nastaju ljubavne i prijateljske svađe i prepirke. Nakon što *Lucas* prvo bude sa *Brook*, a zatim sa *Hally*, on na kraju ostaje sam. Zbog toga on odlučuje na neko vrijeme napustiti svoj grad, obitelj i prijatelje...

NASTAVAK POGLEDAJTE I PROSUDITE SAMI!

MATEA ROZIĆ

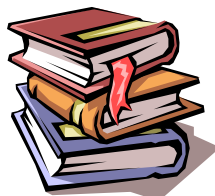
MATERINSKI JEZIK JE SVETINJA SVAKOGA NARODA

Mnogo je vrednota u mom životu vezano uz moju domovinu, ali najveća od njih je moj hrvatski jezik, kojim se, prije svega ponosim i koga poštujem.

Jezik sam prvi put upoznala izgovorivši prve riječi. On je nešto posebno. Sam njegov zvuk je tako mekan, a opet tako čvrst i nepobitan. Svaka njegova riječ je tiha kao šum potoka, a ponekad oštra i bučna kao brza rijeka, koja teče udarajući i noseći sve što joj se nađe na putu. Neke su riječi nježne, poput cvjetnih latica koje se šire dozivajući te da ih izbliza pogledaš i osjetiš, a neke su grube oštre, poput trnja, za kojima svi u ljutnji i nevolji posežemo, znajući da postoji opasnost da se ubodemo. Svaki narod treba njegovati svoj jezik, jer smo s njime rođeni, s njime živimo, s njime ćemo i umrijeti. Prati nas iz dana u dan. Promatra nas i pogne glavu kad god umjesto njegovih čistih, izražajnih riječi upotrijebimo žargone. Za svaki osmijeh koji se pojavi na tvome licu kada izgovoriš riječi: IZVOLI, HVALA, MOLIM, OPROSTI, zaslužan je tvoj jezik. Ne bi bilo slasti, rumenih obraza i toplog pogleda da te iste riječi izgovoriš na nekom drugom jeziku. Jezik je živ. On se razvija. Iz dana u dan pojavljuju se, tebi možda nepoznate, nove riječi, koje ćeš s vremenom shvatiti i koristiti ih u svakodnevnom životu. Kad umreš, molitva upućena tebi bit će izgovorena na tvom materinskom jeziku. Kad te pokrije zemlja i duša te napusti, u njoj će ostati prizvuci tvog jezika. Mir i spokojna tišina nestat će tek kad se rodi novi život, koji će nastaviti širiti ljubav prema materinskom jeziku umjesto tebe. Vidiš li? Shvaćaš li sad? Prati te u stopu. Uz tebe je i preko tvojih potomaka i uvijek će biti tako.

Stoga, glavu gore i ponosi se svojim materinskim jezikom kad god izgovoriš riječ hvale vrijednu i upamti: MATERINSKI JEZIK JE SVETINJA SVAKOGA NARODA!

TINA KORAĆ

ŽIVOTINJSKI SVIJET

TEMA BROJA: GEPARD

Gepard je najbrža kopnena životinja na svijetu. Ubrajamo ga među divlje mačke, iako po nekim osobinama vrlo malo nalikuje pravoj mački. Ima kratku glavu i krasan krzneni ogrtač. Duge noge i fleksibilna kralježnica geparda omogućuju mu da trči brzinom od čak 96km/h, brže od bilo koje druge kopnene životinje. Svoju maksimalnu brzinu dostiže u roku od samo 3 SEKUNDE, počevši od stojećeg položaja u startu. Kao i psu, gepardu ispružene pandže pomažu pri trčanju jer mu omogućuju dobro uporište na tlu. Zbog toga, on nema zaštitne «korice» iznad svake pandže te ih ne može uvući. Pandže su tupe, lagano zakrivljene i vrlo snažne. Gepardove noge su razvijene tako da na otvorenom prostoru može loviti životinje koje trče brzo poput gazele. Plijen ubija ostrim ugrizom u vrat.

Znanstveni naziv: ACINONYX JUBATUS

Ženke geparda žive same i brane svoj teritorij, dopuštajući muškim posjetiteljima da se približe samo u vrijeme parenja. Mužjaci, za razliku od osamljenih ženki, često mogu živjeti zajedno u maloj skupini, koja ima dominantnog mužjaka. Muška grupa ne trpi druge mužjake na svom teritoriju, pa uljeza znaju i ubiti.

Ženka okoti obično jedno do osam mladunaca i često mijenja mjesto boravka. Kod mladunčadi se na vratu nalazi gusta «griva», vrlo vidljiva, dok je kod odraslih životinja jedva prepoznatljiva.

Gepardi su sve rjeđi. U rezervatima ih često ometaju turisti, a i dalje ih ubijaju krivolovci. Rasprostranjeni su samo u Zimbabveu i Namibiji, iako su prije bili sve od Afrike do Indije. Nadajmo se da ova veličanstvena životinja ne će doživjeti istu sudbinu kao izumrla ptica DODO ili pak kao dinosaurusi! Svaka životinjska vrsta ima pravo na život u divljini, stoga poštuju majku prirodu i sve blagodati koje nam pruža!

TINA KORAĆ

VAŠI RADOVI

DRAGI LITERARCI!

I ovaj smo vam put priredili mnoštvo radova! Najprije, predstavljamo

radove članova literarne sekcije, a zatim **RADOVE NAŠIH NAJMLAĐIH!**

RADUJMO SE USKRSU

Neka pjeva zemlja cijela,
Neka polete molitve puka,
Što se vatra života zapalila,
Što su prestali dani Isusovih muka.

Slavi Ga narode pjesmom,
Diku, hvalu Božjem Sinu daj,
Što nam je zauvijek otvorio
Put u vječni život, put u raj.

Nek' sada svaku kapljicu Njegove krvi i znoja,
Obriše ljubav,
Vjera, molitva, brate, tvoja i moja.

I nek' sada cijeli svijet zna,
I nek' se otvori nebo,
Nek' pukne zemlja napola,
Nek' vjetrovi obrišu suze koje si prolio Ti,
Nek' Ti kliče moja duša jer si mi dao
Zauvijek u svjetlu živjeti!

MILA MILETIĆ, VIII. b

USKRS

Uskrs je blagdan veselja i radosti
Jer tada se boje jaja
Razna, crvena i plava.

Na jaja se lijepo razne sličice,
Zečići, mišići i male ptičice.
Svatko dobije svoju pisanicu
I od nekog drugog uskrsnu razglednicu!

MIRJANA SIVRIĆ, VI. C

MAJČIN DAN

MOJA MAMA

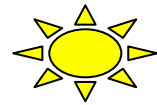
Moja mama se zove Ivanka. Ona je jako dobra i nježna osoba. Dobro kuha, a pogotovo volim njezine kolače. Daruje mi svu svoju ljubav. Kada dobijem lošu ocjenu, ona me uvijek tješi i govori mi da ću to ispraviti. Moli Boga za mene. Mama je za mene ljubav i dobrotu, zato je volim najviše na svijetu!

DARIO BLAŽEVIĆ
IV. c

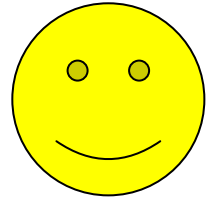

MAMA

Mama je sunce što nas budi,
Mama je život što nas grije.
Mama je duša što u srcu kuca,
Mama je zvijezda što nas uvijek prati.
Mama je...

PETAR ODAK IV. a

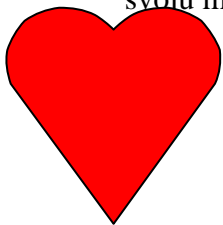

MAMA

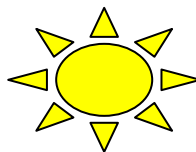
Mama je čarobna riječ, nešto veliko, ogromno, a tako lako se izgovara. Mama, to je nešto najljepše.

Moja mama je najljepša mama na svijetu. Svaki dan, ona je sa mnom u mislima. Kada me ujutro budi meni se čini kao da me proljetno sunce obasjava. Sve što činim, radim, svaki moj san, povezan je s njom. Ja neizmjerljivo volim svoju mamu, uostalom kao i sva djeca ovog svijeta. Mama je nježnost, ljepota, sigurnost, ljubav. Mama je sve ono što nam treba. I zato uvijek u sebi ponavljam: MAMA, VOLIM TE!

Ja dobro znam da na ovom svijetu ne postoje tako velike i snažne riječi kojima bih opisala svoju mamu. Ljubav sve djece utkana je u riječ MAMA!

NIVES DŽIDA IV. B

MOJA MAJKA

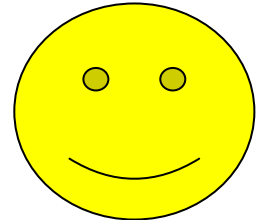
Često mislim o svojoj majci, o njezinoj ljubavi. Ponavljam riječi koje su mnogi prije mene već negdje rekli ili napisali. Danas želim napisati nešto moje, nešto što osjećam.

Ljubav moje majke je velika i duboka kao najveće more. Čak i kad je ljuta na mene ja u tome osjećam ljubav. U tim riječima uvijek mogu naći barem malo zrnice ljubavi kojom me želi opravdati. Kad sam ja tužna i ona je tužna i na sve načine želi mi pomoći. Sve moje dječje nestašluke mi prašta, a istodobno me savjetuje kako da se ponašam i što treba da činim. S osmijehom sprema me u krevet, toplim poljupcem želi mi laku noć i dobar san. Kad sam bolesna ne odvaja se od mene. Sve svoje slobodno vrijeme provodi s nama. Njena ljubav je nesebična jer ne prigovara i ne smeta joj ništa. Ništa joj nije teško. Ne može to svatko, to samo može mama.

Htjela sam napisati o majci nešto moje, nešto što još nije nitko rekao ili napisao, ali znam da i druga djeca isto pišu o svojoj majci, jer se i oni osjećaju isto kao i ja. Ako i nisam uspjela ja znam da ćemo obje biti sretni!

PETRA KRASIĆ IV. b

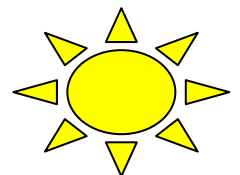
NIKADA TO NE ĆU ZABORAVITI

Jednog lijepog sunčanog dana moj brat Matko i ja, znatiželjni i puni pustolovine, krenuli smo u mali šumarak na vrhu proplanka. Tamo su nas dočekale mnogobrojne ptice i vjeverice na visokim smaragdno-zelenim bujnim stablima.

Najednom, ispred nas iskoči nešto veliko i krupno. Bio je to smeđi mrki medvjed. Moj brat i ja jako smo se uplašili. Ja sam stao ispred mlađeg brata da ga zaštitim, a njemu sam rekao da bježi. Medvjed i ja šibali smo se oštrim pogledima. Tko će pobijediti u bitci? Možda se ne ćemo ni tući. Tko zna? Sekunde su bile u pitanju. Odjednom medvjed skoči na mene, ali se tu našao moj brat i dao život za mene. Dok su se moj brat i medvjed tukli ja začuh glas moje majke koji mi je govorio: « Boris! Boris! Ustaj, sedam je sati, moraš u školu. Ja sam ustao sav radostan i zadovoljan što imam takvog brata, cijeli život držao na umu da to nikada ne zaboravim!

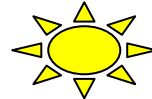
BORIS MILETIĆ IV. a

DOŠLO JE PROLJEĆE!

Nakon duge zime napokon je stiglo proljeće!
Naši vrijedni mališani potrudili su se napisati sastavke i na tu temu.
Pročitajmo ih!

STIŽE PROLJEĆE

Stiže proljeće. Dani su postali duži. Sunce se sramežljivo pojavljuje iza oblaka. Priroda se budi iz dugog sna. Livade su zelene, a na proplancima se pojavljuju prve visibabe i ljubičice. Čuje se cvrkut ptica i zujanje pčela. Trešnje i breskve oblače svoje bijele i ružičaste krošnje. Leptiri izvode svoj ples na cvjetnim i raskošnim livadama. Ptice se vraćaju i svojim cvrkutom uveseljavaju prirodu. Potok žubori i sve nas poziva da izađemo van. I ljudi se bude. Počinju svoje prve proljetne radove. Njive su pune vrijednih ratara. Dok odrasli rade, djeca se igraju. Svugdje se čuje njihova vika.

Za mene je proljeće najljepše godišnje doba!

RUŽA ČORIĆ IV. c

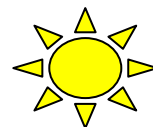
PROLJETNO JUTRO

Nježne zrake sunca su me dočekale u krevetu. Došla sam do prozora i gledala sam u svjetlucavu rosnu livadu koja se šarenila i mamila me da izađem van da uživam u divnim cvjetnim mirisima.

Zrak je bio svjež, a uz to je pirkao lagani povjetarac. Cvjetići su plesali s vjetrom, a ptice su razdragano cvrkutale. Iz grančica trešnje stidljivo su izvirivali mladi pupoljci. Nebo je bilo plavo, bez ijednog oblačka i utapalo se u tu divnu sliku prirode. Šareni leptirići su se veselo zadirkivali. Izgledali su kao leteći cvjetovi. Pčele su uživale pijući ukusan nektar iz cvjetova i zadovoljno su zujale. Jedna krtica je radoznalo izvirila i vidjela sam joj vlažnu njuškicu i crne pospane okice. Roda je tek doputovala i popravljala je svoj stari dom na krovu susjedne kuće. Shvatila sam da je ovog jutra sve drukčije mirisalo i bilo veselije nego obično.

KRISTINA ČILIĆ IV. c

*EVO, DOŠLI SMO DO KRAJA NAŠEG ŠKOLSKOG LISTA «ISKRE»!
NADAMO SE DA STE ZADOVOLJNI SADRŽAJEM LISTA! POZDRAV OD
UREĐIVAČKOG ODBORA I VODITELJICE SEKCIJE ZDENKE KORAĆ!
A ZA KRAJ PRIGODNA ŠALJIVA PJESMICA NIKOLINE MUSA.*

PJESMA O VI.b

Evo da vam predstavim razred svoj
Ali vidjet ćete nije nas velik broj.

Slavko se čudi-dobio četvorku,
Marijana se nada da će u prvu petorku.

Ljubi crvene uhe
A po razredu nam lete buhe.

Mirjana Danijela kara
A Monika Nikolinu šara.

Nastavnica Zdenka se s nama šali
A nama Slađan tako fali.

Bojčić, Nikolina M. i Zela rasturaju matematiku,
A iz hrvatskog učimo gramatiku.

Ivana i Sanja razlika prava
Al' se obje boje krava.

Blaženka visoka može dirnut koš,
Zubac to pokušava al' ne može još.

Ćinka kraljica crta grafite
A Ruža i Martina love bandite.

Tomislavova ljubav neprestano raste
Marija i Kata love laste.

Andela svira flautu
A ponekad skače i po autu.

VI. b JE PRAVA RAJA NEMA DANA BEZ BELAJA!

NIKOLINA MUSA VI. B